

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/129/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824200019
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5824200019.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: C. C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXX/XX, F. D. - D., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Michaela Pagáčiková, advokátka so sídlom Radlinského 47, Dolný Kubín a otca: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale D. G. D. XXXX, H. H. XXXX/XX, I., za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry v Žiline, Moyzesova 20, Žilina 1, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7P/55/2024-285 zo dňa 03. júla 2024, takto

rozhodol:

návrh na zmenu kolízneho opatrovníka z a m i e t a.

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo, ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“), rozsudkom č. k. 7P/55/2024-285 zo dňa 03. júla 2024 rozhodol tak, že:

I. Súd zveruje maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, s tým, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia.

II. Otec maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na jej výživu sumou 150,- eur mesačne, vždy do každého 15.- dňa v mesiaci vopred na mesiac, na ktorý sa poskytuje výživné, do rúk matky maloletého dieťaťa, počnúc dňom 03.01.2024.

III. Otec maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX je povinný zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 03.01.2024 do 03.07.2024 vo výške 605,- eur do rúk matky maloletej do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Otec maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom v období prvého kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nadobudol právoplatnosť rozsudok, každý páry týždeň v tomto kalendárnom mesiaci v sobotu v čase od 14.00 hod. do 18.00 hod. a v období druhého kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nadobudol právoplatnosť rozsudok, každý páry týždeň v tomto kalendárnom mesiaci v sobotu v čase od 14.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu v čase od 14.00 hod. do 18.00 hod. a v ďalšom období každý páry týždeň v kalendárnom mesiaci v čase od piatku 15.00 hod. do nedele do 17.00 hod., s tým, že otec dieťaťa si dieťa prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku matke dieťa v jej mieste bydliska odovzdá.

Matka dieťaťa je povinná dieťa otcovi v určenom čase riadne pripravené odovzdať v mieste svojho bydliska.

V. Otec maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý nepárny kalendárny rok v čase od 30.12. od 17.00 hod. do 02.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 17.00 hod. a každý párny kalendárny rok počnúc rokom 2024 v čase od 23.12. od 17.00 hod. do 26.12. do 17.00 hod. s tým, že otec dieťaťa si dieťa prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku dieťa matke odovzdá.

Matka dieťaťa je povinná dieťa otcovi v určenom čase riadne pripravené odovzdať v mieste svojho bydliska.

VI. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V rovine právnej rozhodol podľa § 24, § 25, § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 2 až 5, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“).

Mal za to, že v najlepšom záujme je zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky. Za preukázané považoval, že otec dieťaťa na základe vlastného rozhodnutia bez dohody s matkou prestal realizovať osobnú starostlivosť o dieťa podľa naposledy vydaného rozsudku o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a k začiatku januára 2024 sa s dieťaťom nekontaktoval. Keďže ide o dieťa v nízkom veku, vzhľadom na prerušenie kontaktu s otcom na pol roka je potrebné kontakt postupne obnovovať. Samotná táto skutočnosť tak svedčí proti návrhu otca na zverenie dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti. Ani to, že sa otec o dieťa v minulosti osobne staral, pokiaľ matka bola v zamestnaní, aby finančne zabezpečila rodinu, nemení nič na tom, že zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti by bolo nevhodné vzhľadom na odcudzenie dieťaťa. Z vyjadrenia kolízneho opatrovníka mal preukázané, že starostlivosť matky o dieťa je na požadovanej úrovni a neboli zistené žiadne nedostatky v jej starostlivosti. Otec ani počas obdobia, kedy sa o dieťa nestaral, neplatil výživné, pričom urobil tak až keď matka na neho podala trestné oznámenie a zaplatil výživné v minimálnej výške 30 % životného minima na nezaopatrenú nepľnoletú osobu. Za nedôveryhodné považoval otcove vyjadrenia spochybňujúce rodičovské kompetencie matky, ktorými ju označoval za závislú na alkohole, liekoch a necitlivú k potrebám dieťaťa, keďže otec prestal si dieťa preberať do svojej starostlivosti. Pokiaľ by bol skutočne o tom presvedčený, tak by mal snahu, aby bolo dieťa v jeho starostlivosti čo najviac. Okresný súd poukázal na to, že otec je k svojim ďalším deťom nezodpovedný, pretože si neplní svoju vyživovaciu povinnosť. Z jeho výsluchu vyplynulo, že je obžalovaný pre trestný čin zanedbania povinnej výživy pre neplatenie výživného k ďalším dvom deťom. Upravil styk otca s maloletým dieťaťom, tak aby sa otec s dieťaťom spočiatku stretával v kratších časových úsekoch bez prespatia u otca a postupne sa úseky predlžovali tak, že otec bude môcť s dieťaťom stráviť celý víkend. Mal za to, že je to v záujme psychického zdravia dieťaťa, aby sa postupne obnovil vzťah, vzhľadom na to, že polroka sa nestretávali. Výživné určil 150 eur mesačne od podania návrhu matky. Zistil, že otec je zamestnaný ako vodič vo firme J. B. A. A.. Napriek výzve súdu predložil výplatné pásky len za mesiace január, apríl a máj 2024, kde mu bola vyplatená suma od 177,67 eur do 1.007,46 eur. Otec uviedol v rámci výsluchu, že má príjem v čistom 1.200 eur mesačne. Ako výdavky uviedol nájomné 580 eur mesačne a výživné na dve maloleté deti A. B. a G. B. v sume 380 eur. Taktiež má záväzky od exekútora, ktoré sa vymáhajú v sumách od 100 do 350 eur mesačne. Otec má základné vzdelanie, prax má ako vodič a strojník. Má vodičské oprávnenie na všetky skupiny motorových vozidiel. Okresný súd vychádzal z ponuky voľných pracovných miest, ktorú predložila matka s tým, že je v možnostiach a schopnostiach otca dosahovať vyšší príjem, než má doteraz. Vychádzal z potenciálneho príjmu v sume 1.700 eur mesačne, nakoľko otec spĺňa predpoklady pre pracovné miesta, ktoré sú v ponuke. Vzhľadom na vek dieťaťa, jeho potreby a existenciu ďalších dvoch vyživovacích povinností a potenciálny príjem otca považoval za primerané určiť výživné 150 eur mesačne. Ďalej určil, aby otec zaplatil zameškané výživné 605 eur za obdobie od 03.01.2024 do vyhlásenia rozsudku dňa 03.07.2024. Pri výpočte zameškaného výživného odpočítal výživné v sume 295 eur, ktoré otec zaplatil matke dieťaťa v apríli 2024 po tom, čo na neho podala trestné oznámenie. Vychádzal z výpočtu 6 mesiacov x 150 eur = 900 eur a od 900 eur odpočítal zaplatenú sumu 295 eur. Súd zamietol návrh na dokazovanie vyžiadanim si správy zo šetrenia bytových pomerov otca, keďže ho považoval za nadbytočný vzhľadom na zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti matky. Ďalej zamietol návrhy na vykonanie dokazovania kamerovými záznamami, kde otec tvrdil, že matka je zachytená v stave opitosti a svedkov K. L., starej matky maloletého dieťaťa, pána C., bývalého manžela matky dieťaťa, H. M., priateľky synovca otca a dieťaťa a N. D., bývalej partnerky otca dieťaťa. Otec tiež navrhoval vyžiadať si správu z novembra 2022 od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto, kde mal sused matky telefonovať, že je opitá a na základe toho volať políciu. Tieto považoval okresný súd za nedôvodné a nadbytočné, nakoľko kolízny opatrovník vykonával v domácnosti matky dieťaťa pravidelné kontroly, kde nezistil nedostatky v starostlivosti o dieťa. Navyše navrhnuté dôkazy sa týkali obdobia rokov 2022 alebo začiatku 2023 a nie aktuálneho obdobia. Pokiaľ aj kolízny opatrovník tvrdil, že dňa 06.06.2023 matka bola pod vplyvom alkoholu, zároveň uviedol, že

v rodine bola vykonaná kontrola a bolo zistené, že o dieťa sa v tom čase starali starí rodičia a dieťa nebolo ohrozené. Zamietol aj návrh prokurátorky na vykonanie znaleckého posudku z odboru psychológie vo vzťahu k jednotlivým rodičom a schopnosti sa postarať o dieťa, nakoľko ho považoval za nadbytočný, keďže otec sa maloletým dieťaťom pol roka nestretol. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

2. Otec podal prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne dňa 05.08.2024 odvolanie proti rozsudku okresného súdu. Odvolaním napadol výroky I. až V. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznal otcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Namietal, že sa svojím návrhom na úpravu rodičovských práv a povinností zo dňa 13.02.2024 domáhal zverenia dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti, čo zdôvodňoval neschopnosťou matky sa o dieťa postarať z dôvodu jej závislosti na alkohole a liekoch s tým, že osem mesiacov v roku 2023 vykonával starostlivosť o dieťa výlučne on. V konaní sp. zn. 9P/40/2023 bol podaný návrh otca, kde sa domáhal zverenia do osobnej starostlivosti. V rámci predmetného konania predložil úradne osvedčenú rodičovskú dohodu, v ktorej matka súhlasila s tým, aby bolo dieťa zverené do starostlivosti otca. Následne bola uzavretá rodičovská dohoda, v ktorej bolo maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Keď si matka neplnila svoje povinnosti z tohto rozhodnutia, podal návrh na výkon rozhodnutia, ktorý bol prenesený z Okresného súdu Žilina na Okresný súd Námestovo. Následne po podaní návrhu bol kontaktovaný kolíznou opatrovníčkou, aby vzal návrh späť, že matke bude dohovorené a umožnené mu brať si dieťa naďalej. Uvedené fungovalo v mesiacoch december 2023 a január 2024, kedy však otec nebol schopný ďalej pokračovať v striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko bolo evidentné, že maloletému dieťaťu striedavá osobná starostlivosť neprospeje, je plačlivé, a to či už v čase, kedy si ho mala prebrať matka, tak aj v časoch, kedy si ho mal prebrať otec. Maloleté dieťa začalo bývať často choré a začali sa na ňom odrážať presuny autom v zimnom období. Otec poukazoval nato, že dieťa nepretržite pendlovalo medzi I., F. D. a F. D.. Matka sa totiž s dieťaťom v F. D. nezdržiava, chodí ku priateľovi do F. D., kedy naloží maloleté dieťa do auta a prevezie ho do F. D. a potom otec dieťa v F. D. prevezme a prevezie ho do I.. Následne dieťa opätovne cestuje do F. D., kde ho matka prevezie do F. D.. Preto otec oznámil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, že nebude ďalej plniť striedavú osobnú starostlivosť, pričom na Okresný súd Námestovo podal späťvzatie návrhu na výkon rozhodnutia a súčasne návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností. Keďže Okresný súd Námestovo bol nečinný, právny zástupca šiel dňa 24.04.2024 nahliadnuť do spisu sp. zn. 7P/25/2024. Dňa 26.04.2024 urobil urgenciu do konania s tým, že až 12.05.2024 bolo otcovi doručené potvrdenie o prijatí návrhu na začatie konania sp. zn. 7P/25/2024. Súčasne bol otcovi doručený návrh matky zo dňa 03.01.2024, o ktorom otec nemal až do tohto dátumu žiadnu vedomosť a konajúci súd bol štyri mesiace nečinný. Následne sa až dňa 11.06.2024 uskutočnilo informatívne stretnutie a dňa 03.07.2024 riadne pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Otec poukázal na to, že predložil niekoľko dôkazov preukazujúcich problémy matky s alkoholom, ktoré sú dlhodobého charakteru, pričom navrhol vykonať niekoľko dôkazov, ktoré by problémy matky preukázali. Podľa otca okresný súd sa dostatočne nevysporiadal s tým, prečo nevykonal všetky dôkazy. Vytýkal mu, že neprimerane poukazuje na zmenu stanoviska otca týkajúcu sa dôvodov, pre ktoré prestal dieťa preberať, pričom takáto zmena na strane otca nenastala a nebol na vysvetlenie zmeny stanoviska žiadnym spôsobom vyzvaný. Mal za to, že okresný súd prekrútil jeho tvrdenia uvedené v návrhu. Otec len rozsiahlejšie opísal početnosť dôvodov, pre ktoré prestal preberať maloleté dieťa na základe rodičovskej dohody. Poukázal na to, že bol nútený nahlásiť nezvestnosť maloletého dieťaťa na políciu, nakoľko matka ho vzala do Rakúska a on sa s ňou nevedel spojiť, ako aj to, že dieťa pendlovalo hore dole a malo z toho zlý zdravotný stav, ktorý matka nerešpektovala. Taktiež dvakrát sa snažil, aby bolo dieťa zverené do jeho starostlivosti a matka sa ho vzdala. Vytýkal okresnému súdu, že sa s týmto nevysporiadal. Taktiež uviedol, že trestné konanie vo veci neplatenia výživného na jeho ďalšie dve deti bolo prerušené, nakoľko sa vedie na Krajskom súde v Žiline konanie o odvolaní a výška výživného nebola ustálená. Okresný súd podľa neho nevzal do úvahy skutočnosť, že vo vzťahu k maloletému dieťaťu plnil funkciu otca aj matky po dobu takmer dvoch rokov, keď matka si radšej našla rôzne opatrovatelky a opakovane sa nestarala o dieťa. Tiež poukazovanie na to, že matka sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava, býva v F. D. u priateľa, kde má podľa jej vyjadrenia maloleté dieťa navštevovať aj materskú školu. Mal za to, že mali byť prešetrené pomery úradom práce aj v mieste, kde sa zdržiava. Ohľadom výšky výživného sa podľa otca súd nevysporiadal s jeho tvrdeniami, že nemôže vykonávať medzinárodnú nákladnú cestnú dopravu. Do konca roka 2023 mal v osobnej starostlivosti maloletú Leu, ak by pracoval na turnusy, nemal by sa kto o ňu reálne postarať. Ak by mal vykonávať medzinárodnú

nákladnú cestnú dopravu, mohol by byť s maloletým dieťaťom maximálne jedenkrát v mesiaci. Preto pracuje v rámci vnútroštátnej nákladnej cestnej prepravy, kde je maximálne dosiahnuteľný príjem až 1.300 eur. Vzhľadom na operáciu ramena, jeho následnú reoperáciu, nemôže prevážaný tovar gurtňovať a prekladať a je preto pre výkon vodiča pre medzinárodnú kamiónovú dopravu nespôsobilý. V súčasnosti môže prevážať výlučne sypký materiál. Otec vytykal okresnému súdu, že sa nezaoberal majetkovými pomermi matky, nezohľadnil skutočnosť, že matka má partnera, s ktorým žije a nehnuteľnosť, ktorú má vo svojom vlastníctve dala do prenájmu. Tvrdil, že matka žije v patologickom prostredí, ktoré neposkytuje záruku zdravého a bezpečného prostredia. V rámci písomných dôkazných prostriedkov predložil rozsudok okresného súdu, návrh na úpravu rodičovských práv a povinností zo dňa 19.02.2023, návrh na výkon rozhodnutia zo dňa 27.11.2023, uznesenie Okresného súdu Žilina zo dňa 06.12.2024 sp. zn. 9Em/4/2023, úradný záznam zo dňa 11.01.2024, späťvzatie návrhu otca maloletého dieťaťa na výkon rozhodnutia a návrh na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností zo dňa 13.02.2024, žiadosť o nariadenie pojednávania zo dňa 26.04.2024 a potvrdenie o prijatí návrhu otca zo dňa 01.03.2024 doručené dňa 12.05.2024.

3. Matka prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne sa vyjadrila k odvolaniu otca dňa 07.08.2024. Žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Poprela tvrdenia otca, že by mala dlhodobé problémy s alkoholom a užívaním liekov a nebola sa schopná postarať o dieťa. Poukázala na to, že z dokazovania bolo preukázané, že otec bez toho, aby mal akýkoľvek dôvod, sa prestal starať o maloleté dieťa a kontaktovať sa s ňou, ako aj podieľať na úhrade nákladov na výživu. Mala za to, že pokiaľ by mala takéto problémy, avizoval by to Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny alebo by vyplývali zo skoršieho súdneho spisu sp. zn. 9P/40/2023. Navyše otec v konaní pod sp. zn. 9P/40/2023 vypovedal, že matka sa o dieťa stará, bráva si ho k sebe, prispieva na jeho výživu a hradí podstatnú časť nákladov. Matka mala za to, že o dcéru od narodenia prejavuje záujem, podieľa sa osobne na starostlivosti a významnou mierou na úhrade nákladov na bežné potreby dieťaťa. Pokiaľ by mal otec skutočné obavy o zdravie a život dcéry, nedáva logický zmysel, prečo by si dcéru bezdôvodne prestal od januára 2024 brávať, chodiť po ňu a kontaktovať sa, keď neposlal ani jednu SMS ani telefonát. Neuhradil ani žiadne výživné na maloleté dieťa, kým nebola začatá vec v trestnom konaní. Taktiež matka poukázala na závery Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny z ktorých je zrejme, že ona sa o maloletú dcéru riadne a nepretržite stará bez toho, aby jej bolo možné vytknúť akékoľvek nedostatky. Nebolo zistené, že by predstavovala pre maloleté dieťa akékoľvek riziko. Poukázala na zápisnicu z pojednávania Okresného súdu Žilina v konaní pod sp. zn. 9P/40/2023 zo dňa 07.08.2023, kde otec uviedol, že výdavky na maloletú sú asi 350 eur a matka mu prispieva na výživu dieťaťa 300 eur mesačne. S maloletou sa stretáva každý druhý víkend od piatku do nedele, cez týždeň nie. Podľa matky tak určené výživné zodpovedá primeraným nákladom na výživu maloletého dieťaťa. Hoci otec uviedol, že náklady predstavujú až sumu 350 eur mesačne, matka bude hradiť väčšinu týchto nákladov. Za správne považovala aj určenie zameškaného výživného od januára 2024, keď otec sa o maloleté dieťa prestal zaujímať a podieľať sa na starostlivosti a výžive. V konaní uvádzal neúplné informácie o svojich príjmoch, výdavkoch a majetkových pomeroch a nepredložil kompletne doklady o svojom príjme, hoci to bolo od neho súdom požadované. Na základe uvedeného súd správne vychádzal z potenciálneho príjmu otca s miestom výkonu práce Žilina. Otec pracuje de facto za minimálny príjem zrejme s ohľadom na to, že je voči nemu vedená exekúcia pre neplnenie vyživovacej povinnosti voči ďalším svojim biologickým deťom, čím sa zbavuje potenciálnej možnosti vyššieho zárobku, hoci má tri maloleté deti. Keďže má exekučné konanie a trestné stíhanie na všetky tri deti, nejedná sa o otca, ktorý by sledoval najlepší záujem svojich maloletých detí. Matka poukázala na to, že otec až v momente podania žaloby na súd z jej strany začal ju osočovať a tvrdiť, že je alkoholička, hoci mu pár mesiacov predtým neprekážalo, že ponechal maloletú v jej starostlivosti. Ďalej namietala otcom uplatnený nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Požiadavku na akúkoľvek náhradu trov konania považovala za neadekvátnu, v rozpore s dobrými mravmi a v priamom rozpore s § 55 CMP a § 251 a § 256 ods. 2 CSP. Podanie návrhu na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností z jej strany bolo reakciou na nerešpektovanie súdom schválenej rodičovskej dohody zo strany otca a dlhodobé neplnenie si rodičovských povinností z jeho strany.

4. Kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniu otca dňa 12.08.2024. Uviedol, že nemá nové dôkazy a návrhy na zmenu rozhodnutia okresného súdu.

5. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Dolný Kubín sa vyjadrila dňa 13.08.2024. Žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedla, že námietky otca sú účelové a tendenčné. Pokiaľ išlo o jeho námietky

v súvislosti s nekonaním súdu, poukázala na to, že sa prenášala miestna príslušnosť a vyslovene subjektívna nečinnosť na strane okresného súdu nebola konštatovaná. Skutočnosti, ktoré otec popísal, boli rozobraté na pojednávaní dňa 03.07.2024, kedy ide o duplicitné vyjadrenia a logické len z pohľadu otca. Matka krátko po pôrode nastúpila do práce, aby zabezpečila finančne domácnosť namiesto otca a je prirodzené, že väčšia časť starostlivosti o dieťa bola na strane otca. Nebolo zistené, že by matka dieťa zanedbávala pre nadmerné požívanie alkoholu, pričom práve otec mal v minulosti problémy s alkoholom, čo aj sám priznal. Taktiež mala za to, že aj starí rodičia majú právo sa o maloleté dieťa starať a je na ich vôli, keď so starostlivosťou matke pomôžu, keď je v práci alebo si potrebuje oddýchnuť a nejde o žiadny výnimočný jav oproti iným rodinám. Poukázala tiež na to, že otec má ďalšie dve maloleté deti a je otázne plnenie si rodičovských povinností k nim, keď sám uviedol, že sa s nimi dlhodobo nestretáva a neplní si ani výživné v pôvodne určenej výške pravidelne a včas. Dala iba súdu na zváženie vykonanie znaleckého dokazovania. Mala za to, že rodičia majú voči sebe výhrady, ktoré nedokážu prekonať v záujme maloletej, avšak v prípade maloletej dcéry s prihliadnutím na jej biologický vývoj ak tomu nebránia iné zistené skutočnosti, ktoré v danom prípade neboli, je logické zverenie do starostlivosti matky. Poukázala na to, že dieťa nie je vec a nemožno maloleté deti deliť.

6. Prokurátorka Krajskej prokuratúry Žilina oznámila prebratie vstupu do konania dňa 21.08.2024.

7. Otec sa vyjadril v replike k vyjadreniu matky prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne dňa 24.08.2024. Uviedol, že matka nepreukázala opak otcom uvádzaných skutočností, len sa obmedzila na skonštatovanie, že jej problémy s alkoholom sú ospravedlniteľné z dôvodu jej veľkej fyzickej záťaže. Aj samotná matka uviedla, že na adrese trvalého bydliska nebýva, nezdržiava sa tam ona, ani samotné dieťa, šetrenia však boli vykonané na tomto mieste. Maloleté dieťa v čase šetrenia domácnosti, posadila do auta a previezla ho na miesto, kde má byť samotné šetrenie vykonané. V rámci šetrení sa stalo to, že matka odmietla fúkať alebo nafúkala. Kolízny opatrovník však napriek osobnej žiadosti otca o vykonanie šetrenia v O. D., nekonal a šetrenie nevykonal. V rámci konania pred súdom prvej inštancie uviedla, že o maloleté dieťa sa staral otec a v čase, keď bol v práci, tak opatrovateľky. Taktiež matka odpovedala v konaní, prečo sa dieťaťu pokúšala dvakrát vzdať, keď uviedla, že zo záľubenosti. Otec niekoľkokrát našiel matku v prítomnosti maloletého dieťaťa nepríčetnú a okolo maloletej sa váľali ohorky z cigariet. Matka zavádza, pokiaľ ide o konanie vedené na Okresnom súde Žilina sp. zn. 9P/40/2023, nakoľko v tomto konaní nedošlo k potrebe preukazovania akýchkoľvek skutočností. Otec s dohodou vnútorne nesúhlasil. Na základe obavy, že by dieťa mohol stratiť, sa jej podvolil a nepotreboval riešiť matkine problémy pred súdom. Zlom nastal, až keď matka prestala plniť dohodu, otca si zablokovala a bol nútený podať návrh na výkon rozhodnutia. Podľa otca si matka našla partnera, ktorý má tiež problémy s alkoholom. Matka tak dieťa odvieďa do domu, v ktorom nie je pod kontrolou ani zo strany starej matky, ktorá dokázala dozrieť na maloleté dieťa. Poukázal tiež na to, že sociálnoprávna kuratela na pojednávaní uviedla, že správy o matke nemá, načo otec kontaktoval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, ktorý mu uviedol, že tieto správy boli do Dolného Kubína doručené s celým spisovým materiálom. K výživnému otec uviedol, že matka mu uhradila len dvakrát 300 eur, pričom otec žil s maloletým dieťaťom sám a nepoberal žiadne príspevky ani sociálne dávky. Matka špekulatívne poukazuje na otcove výpočty, avšak strava v sume 200 eur mesačne bola vypočítaná pre obidve domácnosti. Matka opomenula to, že nehnuteľnosť, v ktorej bez primeraného dôvodu nežije, je momentálne v prenájme, z ktorého má príjem, pričom súčasne súd prvej inštancie neprihliadol na to, že otec je sám a matka má partnera. Otec uviedol, že doložil príjmy s výnimkou dvoch výpliatných pásov, ktoré stratil, pričom do termínu pojednávania mu ich zamestnávateľ nedal. Pokiaľ sa poukazovalo na potenciálne pracovné zmluvy na firmy sídliače v Žiline, tieto však ponúkali medzinárodnú kamiónovú dopravu. K tvrdeniu o zabezpečení detí uviedol, že už ďalšie dieťa nechcel, pričom matka udávala, že je neplodná. Bezprostredne po ich zoznámení otehotnela. Ohľadom vyživovacej povinnosti k ďalším dvom deťom naďalej prebieha odvolacie konanie, nakoľko on nedokáže uhradiť sumu stanovenú mu súdom prvej inštancie. Otec v čase, keď sa staral o maloletú Leu, podliehal kontrolám zo strany sociálnoprávnej kurately, kde mu nebolo nič vytknuté. Je mu jasné, že opätovný návrat k dieťaťu bude náročný, ale nie nemožný a to pokiaľ sa má dostať dieťa do prostredia, ktoré je mu známe a k ľuďom, ktorý ho milujú a neodkladajú. Ďalej odkázal na obsah svojho odvolania a zotrval na odvolacom návrhu.

8. Matka sa prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne vyjadrila v duplike dňa 27.08.2024. Uviedla, že rozporovala pravdivosť otcom uvádzaných tvrdení v každom svojom vyjadrení a dokazovaním pred okresným súdom sa nepreukázala pravdivosť tvrdení otca. Naopak nepravdivosť tvrdení otca potvrdili správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktoré potvrdzujú, že u matky nebol zistený problém

s užívaním alkoholu a starostlivosť o maloletú dcéru je z jej strany zabezpečovaná riadne. Matka sa o dcéru od jej narodenia riadne stará, pretože dieťa je jej jediným a vytúženým dieťaťom. Podieľa sa podstatnou mierou na úhrade nákladov na bežné potreby dcéry, má s ňou pekný vzťah, ktorý chce naďalej upevňovať. Závery úradu práce, sociálnych vecí a rodiny nepreukázali, že by matka predstavovala akékoľvek riziko pre maloleté dieťa, resp. výchovné prostredie, ktoré matka vytvára, je vhodné a adekvátne pre jej bezpečný zdravý fyzický a duševný vývin, citové potreby a pohodu. Rozhodnutie okresného súdu vychádza z riadne vykonaného dokazovania. Pokiaľ otec tvrdí, že sa matka nestarala o dieťa od jeho narodenia dva roky, uviedla, že v súdnom konaní predložila dôkazy, že to nie je pravdivé. Otec zároveň uvádzal, že matka mu neposkytovala žiadne výživné, hoci matka v súdnom konaní zo zápisnice v konaní sp. zn. 9P/40/2023 zo dňa 07.08.2023 preukázala, že hradila náklady bývania. V tom čase bol otec nezamestnaný. Zároveň hradila náklady na výživu dieťaťa v sume 300 eur, čo otec potvrdil pred súdom vo svojej vlastnej výpovedi. Klamstvom a ohováraním sú tvrdenia, ktorými sa otec snaží matku vykresliť ako osobu, ktorá je 24 hodín pod vplyvom alkoholu a neschopná postarať sa o dieťa. Samotný otec vo svojom vyjadrení výslovne priznáva, že si neželal, aby sa maloleté dieťa vôbec narodilo, čo podľa nej svedčí o tom, že mu nezáleží a nikdy nezáležalo na dcére. O ňu sa staral len v období, keď matka chodila do zamestnania a dieťaťu poskytovala výživu. Keď tieto benefity odpadli, otec prestal o dcéru prejavovať akýkoľvek záujem, tak ako sa prestal starať aj o svoje biologické deti zo skoršieho vzťahu. Podľa matky otec nevie logicky vysvetliť úplnú ignoráciu vlastného dieťaťa, keďže každý rodič chce byť s dieťaťom v kontakte. Na jednej strane tvrdí, že matka je alkoholička, ktorá sa o dcéru nestará a nevie postarať a ohrozuje ju na živote. Na druhej strane nie je schopný vysvetliť, prečo ju necháva v starostlivosti údajnej alkoholičky a neprebral ju do svojej starostlivosti po dlhšiu dobu. Otcovi vadí, že dieťa trávi čas s opatrovatelkou, ale neprekáža mu, že sám prenechal starostlivosť o dieťa na pleciach iných.

9. Otec prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne dňa 15.10.2024 doručil podanie, ku ktorému predložil plnú moc. Zároveň uviedol, že podanie otca neobsahuje dôkazy, ktoré tento priložil k podanému návrhu na zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti, ktorým sú dotknuté videá. Keďže sa s tým okresný súd nijako nezaoberal a naopak potom ako podal odvolanie, okresný súd mu zaslal USB kľúč obsahujúci videonahrávky naspäť.

10. Otec prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne dňa 04.11.2024 žiadal o zmenu kolízneho opatrovníka. Uviedol, že dňa 29.10.2024 sa na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín uskutočnila prípadová konferencia a prehodnotenie plánu sociálnej práce s dieťaťom a jeho rodičmi, kedy bolo otcovi oznámené, že spis bude postúpený na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Púchov. Navrhol preto zmenu, nakoľko všetky šetrenia sa budú uskutočňovať v mieste, kde sa maloleté dieťa skutočne zdržiava t. j. v F. D.. Otec pripojil záznam z prípadovej konferencie a prehodnotenie plánu sociálnej práce s dieťaťom a jeho rodičmi a uznesenie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7P/1/2024.

11. Kolízny opatrovník dňa 10.12.2024 navrhol zmenu kolízneho opatrovníka vzhľadom na to, že matka s maloletým dieťaťom zmenila obvyklý pobyt do okresu Púchov.

12. Matka prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne v podaní doručenom dňa 20.01.2025 oznámila, že otec podal návrh na zapretie otcovstva k maloletému dieťaťu. Tento je vedený na Okresnom súde Trenčín, pracovisko Považská Bystrica pod sp. zn. 85Pc/46/2024. Uviedla, že otec naďalej nejaví žiadny záujem o dieťa, nekomunikuje s ním, nenavštevuje ho a dokonca mu ani neposkytuje výživné. Na základe toho je matke poskytované náhradné výživné a vedie sa exekučné a trestné konanie. Z podaného návrhu otca vyplýva, že otec s maloletou nechce mať nič spoločné. S ohľadom na to žiadala, aby maloleté dieťa bolo zverené do výlučnej starostlivosti matky, čo je v záujme maloletého dieťaťa. Nie je v záujme dieťaťa, aby bolo zverené do opaterky otca, ktorý o neho dlhodobo nejaví prakticky žiadny záujem, neplní si žiadnu zo svojich rodičovských povinností, a preto požiadal súd o zapretie otcovstva. Žiadala tak potvrdiť rozsudok okresného súdu a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Matka predložila otcov návrh zo dňa 09.11.2024 na zapretie otcovstva a predvolanie na pojednávanie dňa 11.02.2025.

13. Matka podala prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne dňa 21.01.2025 podanie. V ňom namietala, že predložené plnomocenstvo právnej zástupkyne bolo udelené až dodatočne po výzve súdu dňa 14.10.2024 a neopravňuje advokátku na vykonanie jednotlivých procesných úkonov v súdnom konaní spätne pred udelením plnomocenstva. Odvolanie otca bolo podané zo strany právnej zástupkyne

dňa 05.08.2024 a z toho dôvodu nedisponovala platným a formálne správnym plnomocenstvom. Žiadala preto, aby súd odmietol odvolanie otca a zastavil súdne konanie ako podané neoprávnenou osobou.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 359 CSP, § 362 CSP, § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom podľa ust. § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

15. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie postupu a rozhodnutia okresného súdu, ktorý zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať výživným. Tým je napadnutý aj výrok o styku otca s maloletým dieťaťom.

16. Otec vo svojom odvolaní v podstate vytyka okresnému súdu, že nesprávne posúdil matkinu rodičovskú nespôsobilosť a jej osobné a bytové pomery a za týmto účelom nevykonal navrhnuté dôkazy. Ďalej to, že nesprávne posúdil jeho možnosti a schopnosti vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti.

17. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu, podaných dôkazov a dopytom zistil, že otec podal návrh na zapretie otcovstva. Vec bola naposledy vedená na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 4Pc/5/2025. V súčasnosti sa vykonáva znalecké dokazovanie.

18. Po preskúmaní spisu a rozhodnutia okresného súdu mal odvolací súd za to, že okresný súd správne posúdil otázku zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností ako aj otázku vyživovacej povinnosti a plne sa stotožnil s odôvodnením jeho rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP.

19. Reagujúc na odvolacie námietky otca mal za to, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie ohľadom zverenia maloletého dieťaťa. Na základe obsahu spisu a odvolania možno síce prisvedčiť otcovi, že sa pôvodne domáhal zverenia dieťaťa do svojej osobnej starostlivosti, po tom čo zobral späť návrh na výkon rozhodnutia. Jeho argumentácia o ukončení stretávania sa s dieťaťom však neobsahuje dostatočnú racionalitu vo vzťahu k zachovaniu si dostatočných vzťahov s ním. Aj skutočnosť, že v priebehu odvolacieho konania sa začal domáhať zapretia otcovstva k maloletému dieťaťu má za následok spochybnenie jeho rodičovskej spôsobilosti vo vzťahu k jeho záujmu a vôli zabezpečovať osobnú starostlivosť o dieťa, o ktorú sa uchádzal v tomto konaní. Preto nie je aj v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, aby bolo zverené do osobnej starostlivosti otca.

20. Pokiaľ sa otec domáhal zisťovania bytových pomerov vo vzťahu k matke aj v domácnosti jej partnera, odvolací súd v tomto štádiu nepovažoval za potrebné uvedené preskúmať, keďže neboli dané žiadne závažné zistenia týkajúce sa bytových a výchovných pomerov maloletého dieťaťa zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Pri rozhodovaní o zverení dieťaťa boli prešetrené pomery v bydlisku matky aj dieťaťa, ktoré nevykazovali žiadne nedostatky. Ak aj otec zabezpečoval v istom životnom úseku starostlivosť o dieťa, treba dodať, že sa jednalo o dohodu rodičov, kedy zas matka nastúpila do zamestnania za účelom finančného zabezpečenia domácnosti.

21. Ani otcove poukazovanie na matkinu konzumáciu alkoholu, nebolo spôsobilé zmeny v otázke zverenia maloletého dieťaťa. Ako vyplýva za spisu pokiaľ matka konzumovala alkoholické nápoje, maloleté dieťa sa nachádzalo v starostlivosti starých rodičov a nebol tak ohrozený najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Aj z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že matka stabilne vykonáva zamestnanie na rozdiel od otca, ktorý zamestnania menil častejšie a nevykazoval tak potrebnú stabilitu. Pokiaľ tak otec poukazoval na matkin údajný neduh, ako vyplýva z obsahu spisu práve u otca sa v nedávnej minulosti vyskytla epizóda v súvislosti s nadmerným užívaním alkoholu. Preto uvedené tvrdenia ohľadom matky považoval odvolací súd za súčasť ich prebiehajúceho expartnerského konfliktu a vzájomnej snahy očierňovať druhého partnera. Vzhľadom na tento stav nepovažoval návrh otca na vykonanie dokazovania navrhnutými svedkami za dôvodný.

22. Pri otázke zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, ktorí spolu nežijú v jednej domácnosti súd prihliada na najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Je nesporné, že

rodičovský príp. expartnerský konflikt rodičov ohrozuje prosperitu dieťaťa. V danom prípade, zo strany otca možno vnímať určité negatívne emócie, pokiaľ z jeho podaní a tvrdení vyplýva kritika rodičovskej spôsobilosti matky. Na základe uvedeného v dôsledku konfliktu rodičov, došlo k ďalšej neudržateľnosti striedavej osobnej starostlivosti. Maloleté dieťa sa približne od začiatku roka 2024 nachádzalo vo výlučnej starostlivosti matky, nakoľko otec subjektívne vyhodnotil, že striedavá osobná starostlivosť nevyhovuje dieťaťu. Zároveň s dieťaťom styk nenadviazal, starostlivosť o dieťa nezabezpečoval, len od určitého času uplatňoval určité právne prostriedky na zverenie dieťaťa do jeho starostlivosti. V dôsledku podania návrhu na zapretie otcovstva k maloletému dieťaťu však následne snaha otca o zverenie dieťaťa do jeho starostlivosti dostala značnú trhlinu, spochybňujúcu jeho úprimný záujem o dieťa. Matka tak aj podľa odvolacieho súdu vykazuje väčšiu stabilitu svojich pomerov pokiaľ ide o otázku skutočného záujmu o starostlivosť o dieťa ako aj otázku pracovného uplatnenia, na rozdiel od druhého rodiča. Otec podľa súdu neprejavil autentický záujem o dieťa a podľa lustrácie v registri Sociálnej poisťovne vykazuje frekventovanejšiu pracovnú fluktuáciu. Posudzujúc tak vek dieťaťa, životné pomery rodičov, zázemie dieťaťa, stálosť výchovného prostredia ako aj to, ktorý z rodičov zabezpečuje osobnú starostlivosť a aké právne kroky vo vzťahu k dieťaťu podniká odvolací súd mal zato, že zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti matky je v jeho najlepšom záujme.

23. Pokiaľ išlo o určenie vyživovacej povinnosti otec namietal svoj príjem vo vzťahu k určenej vyživovacej povinnosti vzhľadom k nemožnosti vykonávať medzinárodnú kamiónovú dopravu pre starostlivosť o maloleté dieťa a zároveň pre zdravotné problémy. K uvedenému, je však potrebné uviesť, že u otca bolo už v rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. CA-8P/12/2021-275 zo dňa 17.08.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 12CoP/164/2023-328 zo dňa 27.03.2025 konštatované, že otcov príjem je potrebné posudzovať ako potenciálny k obdobiu priznania výživného od 29.06.2021 vo výške minimálne 1.000 eur mesačne s prihliadnutím na to, že zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. Otec v danom prípade však už túto nezabezpečuje takmer od začiatku roka 2024. Nijako ani nepreukázal svoje zdravotné obmedzenia vykonávať medzinárodnú kamiónovú dopravu. Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd ako správne posúdenie schopnosti otca dosahovať vyšší potenciálny príjem. Pri posudzovaní jeho možností vychádzal z toho, že platy v medzinárodnej kamiónovej doprave dosahujú podľa internetu od 993 eur do 2660 eur (viď P.), t. j. stredná úroveň dosahuje brutto sumu 1.826,50 eur (t. j. $2.660 \text{ eur} - 993 \text{ eur} = 1.667 \text{ eur} : 2 = 833,50 \text{ eur}$; $2.660 \text{ eur} - 833,50 \text{ eur} = 1.826,50 \text{ eur}$), čo zodpovedá zhruba okresným súdom ustálenému potenciálnemu príjmu otca vychádzajúcemu z pracovných ponúk. Z brutto mzdy 1.826,50 eur činí netto mzda 1.372,23 eur mesačne. Vzhľadom k odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa vo výške 300 eur mesačne zohľadniac otcove možnosti a schopnosti, tak okresný súd správne určil výšku výživného vo výške 150 eur, ktorá podľa odvolacieho súdu zohľadňuje aj to, že otec sa nepodieľa na starostlivosti o dieťa. Preto aj tento výrok rozhodnutia odvolací súd ako vecne správny potvrdil.

24. Námietku matky podanú v priebehu v priebehu odvolacieho konania, ktorou sa domáhala odmietnutia odvolania otca z dôvodu nedostatku plnomocenstva splnomocnenej zástupkyne otca a to vzhľadom na dátum splnomocnenia do konania sp. zn. 7P/55/2024 datovaný až dňom 14.10.2024 pričom odvolanie bolo podané dňa 05.08.2024 splnomocnenou zástupkyňou otca, nepovažoval za dôvodnú. Ako však odvolací súd z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 7P/25/2024 zistil otec udelil dňa 22.04.2024 plnomocenstvo v predmetnom konaní až do dňa jeho právoplatného ukončenia. V predmetnom konaní sp. zn. 7P/55/2024 uznesením č. k. 7P/55/2024-112 zo dňa 02.05.2024 došlo k spojeniu na spoločné konanie oboch právnych vecí vedených na okresnom súde pod sp. zn. 7P/55/2024 a sp. zn. 7P/25/2024 a to pod spoločnou sp. zn. 7P/55/2024, čím podľa odvolacieho súdu bolo pokryté plnomocenstvom otca aj predmetné odvolanie v tomto konaní.

25. V súhrne všetkých vyššie uvedených úvah odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu vrátane výroku o trovách konania ako výrokov vecne správnych.

26. Návrh otca a kolízneho opatrovníka na zmenu kolízneho opatrovníka z dôvodu zmeny bydliska dieťaťa považoval odvolací súd za nedôvodný v tomto štádiu odvolacieho konania, keďže celé konanie pred prvostupňovým súdom zastupoval maloleté dieťa kolízny opatrovník riadne ustanovený podľa bydliska dieťaťa, ktorý mal od začiatku na základe svojich šetrení potrebné informácie o dieťati. Pokiaľ došlo v priebehu odvolacieho konania k zmene bydliska dieťaťa, vzhľadom nato, že odvolací súd nevykonával ďalšie úkony s kolíznym opatrovníkom, nebolo v súlade so zásadou procesnej ekonomie pristúpiť v odvolacom konaní k jeho zmene.

27. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 57, § 58 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Pokiaľ išlo o trovy odvolacieho konania, odvolací súd nevyhovел návrhu matky na ich priznanie. Matka nijako neodôvodnila priznanie trov konania, pričom ani odvolací súd nezistil žiadne osobitné dôvody podľa § 55 CMP, ktoré by umožňovali spravodlivo priznať ich náhradu. V civilnom mimosporovom konaní pri rozhodovaní o trovách konania sa vychádza zo zásady, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Náhradu trov konania možno priznať len výnimočne. Priznanie náhrady trov konania však v mimosporovom konaní neplní funkciu sankčnú ani reparačnú. Spravodlivosť jej priznania môže vyplývať len z určitých sociálnych aspektov, prípadne okolností v súvislosti s postojom účastníkov konania v prípade podania zjavne bezdôvodného návrhu, čo v danom prípade nebolo preukázané. Odvolací súd preto v súlade s § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 52 CMP žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).